

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 września 2011 r sprecyzowanym w piśmie z dnia 24 kwietnia 2012 r powód J. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) spółki z o.o. w W. kwoty 140 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty z tytułu utraconych korzyści w okresie od kwietnia 2009 r do września 2011 r. W uzasadnieniu powód podał, że zawarł z pozwanym umowę leasingu a następnie zapłacił cenę wykupu naczep ciężarowych, przesłał pozwanej podpisaną umowę sprzedaży oraz zażądał zwrotu weksli i deklaracji wekslowej jednak pozwany nie wydał mu tych dokumentów a także nie podpisał umowy sprzedaży. Powód twierdził, że nabył na własność przedmioty leasingu a w wyniku braku reakcji pozwanej i niewydania mu opisanych dokumentów, nie może korzystać z przedmiotu własności i ponosi straty, które wyliczył na kwotę dochodzoną pozwem.

W odpowiedzi na pozew, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w pierwszej kolejności podniosła zarzut niewłaściwości sądu zaś wdając się w spór z powodem, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwana wniosła również o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania przed Sądem okręgowym w Bydgoszczy w sprawie I C 405/11 oraz przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie w sprawie II Nc 21720/12. W uzasadnieniu merytorycznego stanowiska, pozwany podniósł, że na dzień upływu okresu trwania umów leasingu, powód posiadał zaległości z tytułu rat leasingowych. Istnienie tych zaległości stanowiło przeszkodę w sprzedaży powodowi przedmiotów leasingu zgodnie z pkt 7.4 ogólnych warunków umowy. Pozwana wskazywała powodowi, że do czasu uregulowania należności z umów leasingu nie jest możliwa sprzedaż przedmiotów tych umów zaś pismem z dnia 24 czerwca 2009 r złożyła oświadczenie o przedłużeniu umowy o kolejne 6 miesięcy. Wobec braku zapłaty kolejnej raty za kwiecień 2009 r, pozwana wypowiedziała powodowi umowę. Roszczenia powoda pozwana oceniła zatem jako całkowicie niezasadne.

Postanowieniem z dnia 21 października 2012 r Sąd Okręgowy w Bydgoszczy uznał się niewłaściwym miejscowo i przekazał sprawę zgodnie z właściwością miejscową do Sadu Okręgowego w Warszawie.

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2013 r Sąd Okręgowy w Warszawie zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 par. 1 pkt 1 kpc do czasu zakończenia postępowania w sprawie I C 405/12 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy.

Postępowanie to zostało podjęte postanowieniem z dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 23 marca 2004 r poprzednik prawny powoda (...) spółki z o.o. w (...) spółka z o.o. z siedzibą W. i J. S. zawarli umowy leasingu nr (...) i (...), których przedmiotem były naczepy skrzyniowe K. S. 24. Zabezpieczeniem umów były weksle własne In blanco wraz deklaracjami wekslowymi. Szczegółowe warunki umów zostały uregulowane między stronami w ogólnych warunkach umowy leasingu, będących integralną częścią każdej z zawartych umów. Przedmioty umowy zostały powodowi wydane. Na podstawie zawartych umów Powód, był uprawniony do używania przedmiotów leasingu i pobierania pożytków oraz był zobowiązany do opłacenia pierwszej raty leasingowej i rat miesięcznych w umówionych terminach. Zgodnie z ogólnymi warunkami umowy, w przypadku zwłoki z zapłatą raty, finansujący (pozwany) był obowiązany wyznaczyć powodowi dodatkowy termin do zapłaty zaległości a po bezskutecznym upływie tego terminu, miał prawo wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym. Najpóźniej 30 dni przed upływem terminu zakończenia leasingu, korzystający był uprawniony do złożenia wniosku o nabycie przedmiotu leasingu, złożenia wniosku o przedłużeniu umowy lub zawiadomienia o zamiarze zwrotu przedmiotu leasingu. Sprzedaż przedmiotu umowy mogła nastąpić pod warunkiem uregulowania przez korzystającego wszystkich zobowiązań wobec finansującego z tytułu zawartych umów. W przypadku niewypełnienia przez korzystającego obowiązków wynikających z owul w tym w przypadku zalegania z zapłatą jakichkolwiek należności, czas trwania umowy ulegał wydłużeniu o 6 miesięcy na warunkach opisanych w umowie.

J. S. złożył oświadczenie o zamiarze wykupu przedmiotów leasingu.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2009 r pozwany powiadomił powoda o konieczności uregulowania zaległości z tytułu zawartych umów, których zapłata była warunkiem wykupu przedmiotów umowy.

Powód nie uregulował zaległości zaś umowy leasingu zostały przedłużone o 6 miesięcy.

3 czerwca 2009 r powód ponownie wezwał pozwanego do wykonania umowy leasingu i podpisania umów sprzedaży naczep, wydania weksli i deklaracji wekslowych.

Pismem z dnia 18 czerwca 2009 pozwany wypowiedział umowy leasingu nr (...) i (...) zaś pismem z dnia 24 czerwca 2009 r pozwany odmówił zastosowania się do wezwania powoda.

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2013 r Sąd Apelacyjny w Gdańsku na skutek apelacji pozwanego zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wydany w sprawie IC 405/11 w ten sposób, że nakazał J. S. wydanie naczep skrzyniowych będących przedmiotem zawartych umów leasingu na rzecz (...) spółki z o.o. w W. wraz dokumentami dotyczącymi tych pojazdów, oddalił apelację w pozostałym zakresie oraz rozstrzygnął o kosztach procesu. W uzasadnieniu tego orzeczenia, Sąd Apelacyjny ustalił, że J. S. był zobowiązany do zapłaty wszystkich rat leasingowych oraz nie wykazał okoliczności niweczących obowiązek wydania przedmiotów umów leasingu ich właścicielowi po zakończeniu tych umów. Sąd ustalił również, że J. S. nie wywiązał się z zapłaty wszystkich rat a tym samym nie wypełnił obowiązku przewidzianego w punkcie 7.4 owul będącego warunkiem zakupu naczep a zatem jego oświadczenie woli, z którego wynikało, że korzysta z opcji wykupu, nie wywołało skutku prawnego. Skoro zaś powód nie wykazał, że zakupił dwie naczepy od pozwanego, roszczenie o ich wydanie nie było uzasadnione.

Wyrok ten miał znaczenie prejudycjalne dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt dokumentów: umów leasingu, owul, korespondencji między stronami, kopii wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Dokumenty te – urzędowe i prywatne nie były między stronami sporne zarówno co do treści jak i wiarygodności i stały się podstawą ustaleń w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powód wnosił o zasądzenie od pozwanego naprawienia szkody w postaci utraconych korzyści wywodząc swoje roszczenie z twierdzenia, iż stał się właścicielem przedmiotów zawartych z pozwanym umów leasingu, które miał nabyć płacąc kwotę wykupu.

Powód twierdził również, że wskutek zaniechania pozwanego i niewydania mu dokumentów dotyczących tych pojazdów nie mógł z nich korzystać i uzyskiwać korzyści.

W oparciu o orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 sierpnia 2013 r, które to orzeczenie miało prejudycjalne znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, zostało ustalone, iż powód nie nabył skutecznie przedmiotowych naczep, gdyż umowy leasingu zostały skutecznie wypowiedziane przez pozwanego.

Po wypowiedzeniu umowy leasingu i zakończeniu stosunku umownego między stronami, stron nie łączyła żadna umowa. Relacje i rozliczenia między właścicielem a posiadaczem rzeczy regulują przepisy art. 224-230 kc. Konstrukcja żądania powoda „zwrot utraconych korzyści” wskazuje, że powód domagał się zwrotu wartości pożytków, których nie uzyskał. W związku z tym, że powód nie stał się właścicielem rzeczy, nie przysługują mu jednak roszczenia z tego tytułu. Powództwo podlegało zatem oddaleniu z uwagi na brak legitymacji materialnej powoda.

Z uwagi na zwolnienie powoda od kosztów sądowych w całości, odstąpiono od obciążenia powoda tymi kosztami na podstawie art. 102 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego i kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu orzeczono na podstawie par. 6, 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.